

kommentarer til regeringens fremsatte forslag til en reform af førtidspensions og fleksjob

(14/12 2010)

Nedenstående kommentarer er Dansk epilepsiforenings bidrag til Danske Handicaporganisationers hjemmesides "Tema om førtidspension og flexjob", hvor DH bl.a. samler en række organisationer og politikere kommentarer til reformforslaget

"Dansk Epilepsiforening har på nuværende tidspunkt følgende kommentarer til regeringens fremsatte forslag til en reform af førtidspensions og fleksjob:

Generelt:

- Det foreliggende oplæg ligner en bombe under den eksisterende hjælp som ydes indenfor især fleksjobområdet.
- Det bliver generelt væsentligt mere besværligt for alle parter - borgere, arbejdsgivere og kommunen - at finde frem til den rette hjælp.
- Ingen af de nuværende FØP'ere eller personer i fleksjob berøres – det fremhæves på ministeriets hjemmeside.

Men er man sproglig finurlig står der ingenting om eksempelvis de som modtager ledighedsydelse. Det bør afgjort afklares. Ligeledes vil det være af uhyre stor betydning af få afdækket hvilke konsekvenser de påtænkte regler får for medarbejdere som skifter fra et eksisterende fleksjob eller går ned i tid eller op i tid i et eksisterende fleksjob? Og hvad med de som sidder i jobs som i dag finansieres af den statslige pulje? I hvilket omfang berøres de af udfasningen?

Kommentarerer vedrørende udviklingsforløb + FØP:

Det foreslåede oplæg vedr. udviklingsforløb for unge under 40 set potentielt ud til at flugte fint med de tanker DH gennem lang tid har haft om et rehabiliteringsforløb. MEN der er en meget stor knast i det foreliggende forslag når vi kigger på forsørgelsesdelen.

Man kan nøgternt set komme til at opholde sig på (nedsat) kontanthjælp i 22 år, og det vil ganske enkelt være katastrofalt, og noget som vi som forening vil kæmpe imod med næb og kløer.

Vi kan ikke læse det som andet end at man igen skal stable et gigantisk administrativt kontrolapparat på benene for at leve op til alle de her – især - krav og løfter man giver ifht. sagsbehandling og opfølgning.

Der er ikke tydeligt for os hvordan man påtænker at sikre borgerens retssikkerhed i det her? Kan man overhovedet søge om førtidspension hvis man er under 40 og er kørt sur i et udviklingsforløb? Eller hvem skal vurdere at det er "helt åbenbart, at personen ikke vil komme i job"? Og efter hvilke kriterier gøres det?

Vi kan også være bekymrede for at man først kan visiteres til et udviklingsforløb når alle andre muligheder er udtømte. Det er ret beset spild af tid og liv for gruppen af unge med funktionsnedsættelser som åbenlyst har behov for en særlig indsats.

Kommentarer vedrørende fleksjob:

Det bør afklares via væsentligt flere regneeksempler hvorledes regeringen påtænker at skrue fleksjobordningen sammen? Og hvor mange kroner og ører det helt nøjagtigt betyder for den enkelte? Det er meget uklart ud fra det udsendte.

Det bliver ekstremt kompliceret at blive visiteret til et fastholdelsesfleksjob; i særlig grad kan vi være bekymrede for den tvungne brug af de sociale kapitler. Fleksjobvisitationen bliver i det hele taget væsentlig mere besværlig at håndtere end hidtil; både for arbejdsgiver, ansat og kommunen.

Specifikt til initiativ 8 i øvrigt:

Dansk Epilepsiforening finder det problematisk, at omlægge tilskudsmodellen til fleksjob som foreslået.

For overhovedet at blive visiteret til et fleksjob skal der være tale om et omfattende og varigt tab af erhvervsevne. Dette medfører, at man har behov for øget fleksibilitet i sin ansættelse, hvilket pålægger arbejdsgiver omkostninger i form af mindre effektivitet, øget fravær, øgede skånehensyn m.v. Derfor er arbejdsgiver hidtil blevet kompenseret for dele af lønudgiften.

I den nye model skal arbejdsgiver betale for det antal timer personen arbejder – uden lønudgiftskompensation!. Dette betyder, at fleksjobansættelse fra arbejdsgiverperspektivet i realiteten er en deltidsansættelse af medarbejderen, og at medarbejderen i ansættelsesprocessen i realiteten skal konkurrere med personer uden en funktionsnedsættelse.

Imidlertid vil der fortsat være øgede omkostninger som nævnt ovenfor. Hertil kommer, at forslaget giver arbejdsgiver yderligere omkostninger i forbindelse med den jobplan, arbejdsgiver skal bidrage til, når perioden for det midlertidige fleksjob ophører.

Konsekvenserne af dette er nem at forudse: Arbejdsgiver vil kun afholde lønomkostninger til medarbejdere, som ikke medfører øgede omkostninger som de ovennævnte. Kort sagt vil arbejdsgivere satse på deltidsansættelser på ordinære vilkår frem for ansættelse af personer i fleksjob.

For personer, der er visiteret til fleksjob, vil konsekvenserne af arbejdsgivernes nøgterne økonomiske betragtninger være katastrofale: En tilværelse på ledighedsydelse eller evt. kontanthjælp uden videre udsigt til ansættelser i hverken fleks- eller ordinære job.

”Initiativ 8” rummer endvidere en – set med vore briller - forholdsvis naiv betragtning omkring fleksjob når vi taler om ansattes muligheder for at øge beskæftigelsesgraden.

Idéen med, at fleksjobansatte kan øge deres timeantal i takt med ”at de får det bedre”, hviler på en forudsætning om, at arbejdsgiver har opgaver, som ikke allerede bliver løst.

Dette må – med et blik på beskæftigelsessituationen i dagens Danmark – siges at være ønsketænkning på vegne af de fleksjob-ansatte. Der er i dansk erhvervsliv, i kommunale eller statslige institutioner og forvaltninger, ikke væsentlige opgaver, som ikke løses.

Hvor der er opgaver, som ikke løses, er disse prioriteret fra ud fra en virksomhedsøkonomisk virkelighed, idet kampen for at holde sorte tal på bundlinjen er benhård grundet de aktuelle (og formodentlig langvarige) konjunkturer. Idéen om at indbygge et økonomisk incitament for fleksjob-ansatte samtidig med en realiseret besparelse på ordningen er derfor at betragte som et blålys, der mere er udtryk for et forsøg

på at forsukre en bitter pille, end for reelle muligheder. I værste fald udtrykker "incitamentet" regeringens mistillid til såvel nuværende som kommende fleksjobansatte, da argumenterne for besparelserne jo bl.a. er at "flere og flere ... ikke længere har problemer med hverken helbred eller arbejdsevne" – dog uden at regeringen dog ulejlig sig med tal, der dokumentere denne påstand.

Diverse kommentarer i øvrigt:

Vi vil mene, at Specialfunktion Job & Handicap i Vejle på baggrund af det her forslag skal geares til en ganske anderledes indsats ifht. kommunerne end hidtil.

Merudgiftsydelsen slagtes i den form vi kender den. Vi kan godt forstå ræsonnementet bag, men er kede af udførelsen da ændringen ikke løser de problemer mange af vores medlemmer har (man fastholder minimumsbeløbet på 500 kr. som er vores medlemmers helt store hurdle...)

Et andet retssikkerhedsmæssigt problem: Vi kan ikke helt se hvordan den psykiatriske hotline skal kunne yde konkret borger-rettet vejledning, da det altid bør være den behandlende læge/psykiater som inddrages for konkret at beskrive patienters/borgeres aktuelle vanskeligheder.

Lone Nørager Kristensen, landsformand

Rene Bøgh-Larsen, direktør"